

A KÚRIA

mint fellebbezési bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Fpkhf.VI.30.496/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

Az adós: adós¹

Az adós felszámolója: felszámoló¹

A felszámoló képviselője: dr. Nagy János Árpád ügyvéd cím¹

A kifogást tevő hitelező: hitelező¹

A kifogást tevő hitelező képviselője: Munz és Társai Ügyvédi Iroda cím²

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A fellebbezést benyújtó fél: kifogást tevő hitelező

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkhf.43.355/2021/6. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a kifogást tevő hitelező 30.000 (harmincezer) forint szükségtelenül megfizetett fellebbezési eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós elleni felszámolási eljárásban elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az 5.Fpkh.455/2020/8. számú végzésével a hitelező kifogását a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 51. § (3) bekezdése alapján elutasította.

[2] A végzés ellen a kifogást tevő hitelező nyújtott be fellebbezést, amely alapján a Fővárosi Ítéletábra előtt 15.Fpkhf.43.355/2021. ügyszámon indult másodfokú eljárás. Az ítéletábra 2. sorszámú végzésével a fellebbezés hiánypótlását rendelte el, melyben egyfelől a Cstv. 6. § (3) bekezdés szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 371. § (1) bekezdése d) pontja alapján a fellebbezés alapjául szolgáló anyagi, illetve eljárási jogszabálysértés megjelölésére, ezen felül pedig arra hívta fel a kifogást tevő hitelezőt, hogy igazolja a 30.000 forint másodfokú eljárási illetéknek az eljárási illetékek megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 6/A. § (3) bekezdésének megfelelő, a Fővárosi Törvényszék Magyar Államkincstárnál vezetett illetékbevételei számlájára történt megfizetését.

[3] A kifogást tevő a másodfokú bíróság felhívására megjelölte a fellebbezését álláspontja szerint megalapozó anyagi és eljárásjogi jogszabálysértést, és az O. részéről „Belföldi átutalási megbízási státusza” megnevezésű okiratot csatolt.

[4] A Fővárosi Ítéletábra ezt követő megkeresésére a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala azt a tájékoztatást adta, hogy adatai szerint nem állapítható meg a kifogást tevő hitelező részéről 30.000 forint eljárási illeték megfizetése a Fővárosi Törvényszék Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01012334 számú illetékbevételei számlájára.

A fellebbezéssel támadott határozat

[5] Az ítéltábla végzésével a kifogást tevő fellebbezését a Pp. 366. § (2) bekezdése és a 367. § (2) bekezdése alkalmazásával visszautasította.

[6] Végzésének indokolásában rögzítette, hogy hiánypótlási felhívását a kifogást tevő hitelező a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére vonatkozó részében nem teljesítette, az illeték szabályszerű megfizetését nem igazolta. Rámutatott, hogy a hitelező által csatolt, az O. „Belföldi átutalási megbízási státusza” megnevezésű okiratból kitűnően a hitelező 2021. március 22-én ugyan a Fővárosi Törvényszék kedvezményezett részére, de a 01483013-00000000 számlaszámra utalt át 30.000 forintot, amellyel szemben a Fővárosi Törvényszék illetékbevételei számláját – amelyre a fellebbezési illetéket meg kell fizetni – a Magyar Államkincstár 10032000-01012334 számon vezeti.

[7] A kifogást tevő hitelező igazolási kérelmét, amelyben a hiánypótlási határidő elmulasztását kívánt kimenteni, a Fővárosi Ítéltábla a 15.Fpkhf.43.355/2021/9. számú jogerős végzésével visszautasította.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[8] A kifogást tevő hitelező az ítéltábla végzésének hatályon kívül helyezését és az ítéltábla utasítását kérte a Fővárosi Törvényszék 5.Fpkh.455/2020/8. számú végzése ellen benyújtott fellebbezés érdemi elbírálására.

[9] Arra hivatkozott, hogy az ítéltábla végzése – az azt megelőző hiánypótlás teljeskörűsége nélkül – ellentétes a Pp. 366. § (2) bekezdésében foglaltakkal.

[10] Előadta, hogy a csatolt utalási bizonylat szerint a 30.000 forint fellebbezési eljárási illetéket megfizette, ugyan nem a Fővárosi Törvényszék eljárási illetékszámmlájára, hanem az előirányzat felhasználási keretszámlára. Hangsúlyozta, hogy az utalási bizonylat adatai alapján az illeték rendeltetése beazonosítható volt. A téves alszámlára történő utalás – álláspontja szerint – nem eredményezhette a fellebbezés visszautasítását, különösen azért nem, mert az ítéltábla hiánypótlási felhívása nem tartalmazott figyelmeztetést arra, hogy az illetékutalás a Fővárosi Törvényszékhez nem a megfelelő számlaszámra történt.

[11] A felszámoló a fellebbezésre tett észrevételében a fellebbezés visszautasítását kérte érdemi elbírálásra való alkalmatlansága miatt.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[12] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés d) pontja alapján bírálta el, és azt nem találta alaposnak.

[13] A felszámoló fellebbezésre tett észrevételében foglaltak miatt a Kúra elsőként azt rögzíti, hogy nem volt eljárásjogi akadálya az ítéltábla végzésével szembeni fellebbezés érdemi elbírálásának. A kifogást tevő hitelező perorvoslati kérelme rendelkezett valamennyi, a Pp. 371. § (1) bekezdésében írt tartalmi elemmel: idetartozóan az irat első bekezdése pontosan és számának megfelelően megjelölte az ítéltábla fellebbezéssel támadott határozatát [371. § (1) bekezdés a) pont], amelyet nem rontott le a fellebbezést jelentő másodlagos petitumban megjelenő elírás, és feltüntette a konkrét jogszabályhely [366. § (2) bekezdés] megjelölésével azt az eljárási jogszabálysértést is, amelyre alapítottn az ítéltábla döntését támadta [371. § (1) bekezdés d) pont].

[14] Az ügyben másodfokon eljáró tanács elnöke a Pp. 367. § (1) bekezdésének, 366. § (2) bekezdésének és 115. § (2) bekezdésének megfelelően járt el, amikor a másodfokú bíróságra hiányosan érkezett fellebbezéssel kapcsolatban – ideértve a fellebbezési eljárási illeték megfizetésének elmaradását is – hiánypótlást rendelt el. Hiánypótlásra felhívó végzésének tartalma a [2] bekezdésben ismertetettek szerint nem csak az illetékhány ténye és a mulasztás következményei tekintetében egyértelmű, de félreérthetetlen a fellebbezési eljárási illeték szabályszerű megfizetésének mikéntjét illetően is. A kifogást tevő hitelező maradéktalanul azzal tehetett eleget a bíróság hiánypótlási felhívásának, ha az illetéknek a 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 6/A. § (3) bekezdésének megfelelő, vagyis a Fővárosi Törvényszék Magyar Államkincstárnál vezetett illetékbevélti számlájára történt megfizetését igazolja a megszabott határidőn belül.

[15] A fellebbezés álláspontjától eltérően a bíróságnak a fentieket meghaladóan nem volt feladata a hiánypótlás körében, és jogköre sem egyéb intézkedéssel – akár a téves számlára fizetett illeték átvezetése érdekében – eljárni a hiányosan előterjesztett fellebbezéssel kapcsolatban. A kellő tartalommal bíró hiánypótlásra felhívó végzés alapján a fellebbező fél kötelezettségébe tartozott a felhívás teljesítése, idetartozóan annak ellenőrzése, hogy az általa teljesített utalás a jogszabályban és a végzésben is megjelölt illetékbevélti számlára történt-e. Amennyiben nem, annak korrigálásáról is maga a fél gondoskodhatott volna a hiánypótlási határidőn belül, annak érdekében, hogy hiányosan benyújtott fellebbezése érdemben elbírálható legyen.

[16] Rámutat egyben a Kúria, hogy a fellebbezés illetékhányához, majd pedig a hiány fennmaradásához az vezetett lényegében, hogy a kifogást tevő hitelező nem a 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 6/A. § (1) bekezdésében írtak szerint járt el: a hitelező az adott törvényszék Kincstárnál vezetett – a bíróságok központi honlapján közzétett – illetékbevélti számlájának számáról nem a bíróságok központi honlapjának adatai alapján győződött meg, hanem előadása szerint e célból általános internetkeresőt használt.

[17] Az ítéltábla eljárása abban a részében is megfelelt a 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 6/A. §-ában támasztott eljárásrendnek [6/A. § (8) bekezdés], ami az illetékfizetés tényének ellenőrzését – átutalásos fizetés esetén – a Kincstártól kapott illetékbevélti számlakivonat adataira kiterjedően írja elő.

[18] Mindebből következően az ítéltábla megalapozottan következtetett a kifogást tevő fellebbezésének hiányos jellegére, és eredménytelen hiánypótlási felhívását követően helytállóan döntött a hiányos fellebbezés visszautasításáról.

[19] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéltábla végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Záró rész

[20] Az eredménytelenül fellebbező hitelező a felmerült másodfokú eljárási költségét viselni köteles. A Pp. 86. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával mellőzte a Kúria a kifogást tevő hitelező eljárási költségben marasztalását a felszámoló javára, mivel a felszámoló a fellebbezésre tett észrevételét – szintén eredménytelenül – egyedül a fellebbezés visszautasítása iránt terjesztette elő, érdemben a fellebbezésre nem nyilatkozott.

[21] Jelen másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes volt, ezért a kifogást tevő hitelező az általa elektronikusan megfizetett 30.000 forint illetéket jogosult visszaigényelni az adóhatóságtól. Erről a Kúria az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével a fellebbezéssel támadott határozatot hozó ítéltábla útján értesíti [Itv. 80.§ (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet].

[22] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 1.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül: